

РЕШЕНИЕ

№ 2348

гр. Бургас, 21.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: **МОНИКА Г. ЯХАНАДЖИЯН**

при участието на секретаря **МИЛЕНА ХР. МАНОЛОВА**
като разглежда докладваното от **МОНИКА Г. ЯХАНАДЖИЯН** Гражданско
дело № 20222120106995 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по повод исковата молба на „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД, ЕИК 102004621, седалище и адрес на управление в гр.София, кв.“Бояна“, ул.“Невена Коканова“ №8, представлявано от Е. Б. и „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД, ЕИК 175411221, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Витоша“ №103, представлявано от Е. Б., подадена чрез пълномощник, последно уточнение с молба, вх.4514/02.02.2023 г., л.78, против „Трансформер“ ООД, ЕИК 202505010, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, представлявано от Д. С. С. и „Делта гард“ ЕООД, ЕИК 131506744, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, представлявано от А. Т. В., с искане за постановяване на решение, с което ответниците да бъдат осъдени да предадат на „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД отнетото по насилствен начин на 29.04.2023 г. владение върху поземлен имот с идентификатор №*** по КKKP на гр.Созопол, площ от 3463 дка, НТП нива, пета категория, трайно предназначение на територията – земеделска, находящ се в м.“***“, землището на гр.Созопол, на територията на к-г „***“, с номер по предходен план ***, ведно с намиращите се в него 22 броя ваканционни бунгала с размери 3,5х3,00 метра, или с площ 10,50 кв.м. всяко, 3 броя бунгала с размери 4х6 м., или с площ от 24 кв.м. всяко, санитарен възел, разположен в най-западната част на имота с размери 5х10 м. или 50 кв.м., както и върху асфалтовата алея, преминаваща през имота с дължина 20 м., ширина 3 м., или 60 кв.м. площ, както и върху две тротоарни пътеки (алеи) между бунгалата с дължина на всяка от 60 м., ширина 0,90 м. или площ на всяка от пътеките 54 кв.м.

При условията на евентуалност, в случай, че искът бъде отхвърлен и не се докаже насилствено отнемане на владението, ищецът „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД иска ответниците да бъдат осъдени да му предадат отнетото на 29.04.2022 г. владението върху описания по-горе недвижим имот и находящите се в него построянки и съоръжения.

Ищецът „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД претендира за осъждане на

ответниците да му предадат отнетото по насилствен начин на 29.04.2022 г. държане върху поземлен имот с идентификатор №*** по КККР на гр.Созопол, площ от 3463 дка, НТП нива, пета категория, трайно предназначение на територията – земеделска, находящ се в м.“****”, землището на гр.Созопол, на територията на к-г „****“, с номер по предходен план ***, ведно с намиращите се в него 22 броя ваканционни бунгала с размери 3,5х3,00 метра, или с площ 10,50 кв.м. всяко, 3 броя бунгала с размери 4х6 м., или с площ от 24 кв.м. всяко, санитарен възел, разположен в най-западната част на имота с размери 5х10 м. или 50 кв.м., както и върху асфалтовата алея, преминаваща през имота с дължина 20 м., ширина 3 м., или 60 кв.м. площ, както и върху две тротоарни пътеки (алеи) между бунгалата с дължина на всяка от 60 м., ширина 90 см., или площ на всяка от пътеките – 54 кв.м.

Твърди се в исковата молба, че ответното дружество „Трансформер“ ООД се легитимира като собственик на процесния поземлен имот с идентификатор №***, с площ от 3463 дка, находящ се в м.“****” в землището на гр.Созопол по силата на разпоредителна сделка, обективирана в н.а. за покупко-продажба на недвижим имот №**, т.*, рег.№***, д.№***/29.04.2022 г. на нотариус С. Д., рег.№250 на НК и район на действие РС-Бургас. Ищецът „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД обаче счита, че този имот е негова собственост, като го владее от 2000 г. до 29.04.2022 г., поради което и го е придобил по давност. Според обстоятелствената част на исковата молба, считано от 2015 г. имотът се е отдавал под наем на „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД и същият се явява негов държател към 29.04.2022 г., а държането е в полза на „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД.

Според ищите, при изповядване на сделката от 29.04.2022 г., праводателите на „Трансформер“ ООД са се легитимирали като собственици на процесния имот по силата на актове за дарение, а първоначалното основание за тях е било Решение №120/16.03.2000 г. на ПК Созопол. Твърдят, че ответното дружество и неговите праводатели никога не са владяли имота, а Протокол за въвод във владение №107/2000 г. на ПК-Созопол, е документ с невярно съдържание.

Твърди се в исковата молба, че на 29.04.2022 г., държането на „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД, респ.владението на „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД върху процесния имот и находящите се в него дървена постройка с площ около 50 кв.м., 4 броя бунгала с размери 3х5 м.-кафяви, 3 броя фургона на бетонова основан, 3 броя бунгала с размери 3х6 м.-зелени, 12 броя бунгала 3х6 м., от които 6 броя реновирани и 6 броя на втора линия, 1 брй метална беседка с площ около 9 кв.м., 6 караванни места, оформени и включени в площта на парцела, ограда, тротоар, западното крило на мотел „****“, алеи асфалтови, им е било по отнето по насилствен начин от страна на ответниците, които влезли в имота без никакво уведомление и не по установения ред, за което били уведомени органите на МВР. Независимо от това обаче, имотът бил ограден с преградни строителни платна, а впоследствие и с по-трайни оградни елементи като колчета, маркиращи границите на имота. Поставени били и оградени ленти. Считано от 29.04.2022 г., ответните дружества осъществяват контрол върху имота и находящите се в него постройки и съоръжения с явното намерение да го своят.

В подкрепа на иска са ангажирани доказателства, претендират се разноски.

В срока по чл.131 от ГПК, ответното дружество „Трансформер“ ООД оспорва предявените в условията на евентуалност искове като неоснователни. Твърди, че е собственик на процесния имот по силата на разпоредителната сделка от 29.04.2022 г., както и че владението върху същия му е било предадено преди нотариалното изповядване на сделката, като тогава не е имало лица, които да се противопоставят на това. Според този ответник, за това, че владението не е било отнето по скрит или по насилствен начин свидетелства и сключеният с „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД договор за наем, по силата на който наемодателят „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД преотдал на

наемателя „Трансформер“ ООД инфраструктура за доставка на ток и вода в къмпинг „***“, както и бунгала и стаи, подробно описани в договора, включително се задължил да възстанови електрозахранването и водоснабдяването на къмпинга, както и да достави на „Трансформер“ ООД ток и вода. Това според ответника сочи на това, че „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД възприема „Трансформер“ ООД като лице, което има право да владее, стопанисва и управлява имота. Оспорва и твърдението на ишците, че са владяли процесния имот, в който техните праводатели или наследодатели са били въведени във владение още през 2000 г., като са го владели непрекъснато и необезпокоявано до предаване владението на „Трансформер“ ООД. На подробно изложени в отговора аргументи се търси отхвърляне на предявените в условията на евентуалност искове. Ангажира доказателства.

От право на отговор в срока по чл.131 от ГПК се е възползвало и ответното дружество „Делта Гард“ ЕООД, което също счита предявените в условията на евентуалност искове за неоснователни. Твърди, че на 21.04.2022 г. е сключил договор за охрана на имоти, собственост на „Трансформер“ ООД, като с анекс от 29.04.2022 г. му било възложено и охраната на имот с идентификатор №***, по силата на който осъществявал физическа невъоръжена охрана. Според обстоятелствената част на исквата молба, на 29.04.2022 г., възложителят „Трансформер“ ООД предприел действия по поставяне на ограда на охранявания имот, за което органите на МВР били уведомени от представител на ишците. Около месец по-късно загражденията били премахнати. Ответникът твърди, че достъпът до имота му е бил осигурен от „Трансформер“ ООД. Ангажира доказателства.

Правната квалификация на предявените искове е по чл.76 от ЗС, а на предявения в условията на евентуалност иск – по чл.75 от ЗС.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено следното:

Приет като доказателство по делото е н.а. за покупко-продажба на недвижим имот №**, т.*, рег.№***, д.№**/29.04.2022 г. на нотариус с рег. №250 на НК и район на действие РС-Бургас, който легитимира „Трансформер“ ООД като собственик по силата на разпоредителна сделка, сключена с Х. К. Т., Е. К. Ч. и А. К. А., на имот с идентификатор №***, с площ от 3463 дка, находящ се в м. „****“ в землището на гр. Созопол.

Между страните не се спори, че процесният имот граничи с къмпинг „***те“, има туристическо предназначение, до 29.04.2022 г. не е бил ограден, а считано от тази дата се охранява от „Делта Гард“ ЕООД.

Ответниците от своя страна не оспорват, че къмпинг „***те“ е бил включен в капитала на „ХЕЛИО-ТУР-С“ ЕАД, за което свидетелства и приетия като доказателство Акт за държавна собственост №***/11.09.1996 г., от съдържанието на който е видно, че къмпингът е включвал терен с площ от 217,40 дка, както и сгради, подробно описани в приложението към акта. Ишците не оспорват, че към настоящия момент теренът на къмпинг „***те“ е с площ по-малка от 217,40 дка, за което свидетелстват и приетите като доказателства договори за наем от 2009 г., 2013 г., 2015 г. и 2016 г. От съдържанието им става ясно, че са сключвани между „ХЕЛИО ТУР-С“ АД, в качеството на наемодател и „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД, в качеството на наемател, имат за предмет отдаване под наем срещу възнаграждение на притежавани от наемодателя недвижими имоти и находящите се в тях търговски и туристически обекти, сред които и къмпинг „***те“. Видно от съдържанието на договорите е и това, че към 2009 г. къмпингът е включвал терен с площ от 217 400 кв.м., докато към 2016 г. същият вече е с площ от 32 400 кв.м., т.е. със 185 000 кв.м. по-малко. Индиция в този смисъл е и представеното като доказателство Решение №1387/22.06.2020 г., постановено по гр.д.№9467/2017 г. по описа на РС-Бургас.

По делото са разпитани две групи свидетели, като тези водени от ищцовата страна – М. М. и П. Е. твърдят, че процесният имот е част от

къмпинг „***те“ и от 2020 г. „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД е в негово владение, респ. имотът се държи от наемателя „ТХ Русалка Холидейз“, докато свидетелите на ответната страна – Н. и В. твърдят, че имотът е собственост на физически лица и конкретно споменават А., известна и като Н., като лицето, упражняващо фактическата власт върху имота до 29.04.2022 г.

При така приетото за установено от фактическа страна се налагат следните правни изводи:

Настоящата искова молба е подадена на 28.10.2022 г., което е в преклузивния шестмесечен срок за предявяване на иска по чл.76 от ЗС, считано от 29.04.2022 г., поради което и производството по делото се явява допустимо.

В разпоредбата на чл.68, ал.1 от ЗС законодателят е дефинирал владението като упражняване на фактическа власт върху вещь, която владелецът държи лично или чрез друго като своя. Владението по своята правна същност представлява фактическо състояние и е гарантирана от закона възможност за упражняване на фактическа власт върху вещь без лицето, осъществяващо същата, да е собственик на вещта.

В разпоредбата на чл.68, ал.2 от ЗС законодателят е определил държането като упражняване на фактическа власт върху вещь, която лицето не държи като своя.

Съгласно нормата на чл.75 от ЗС, владението на недвижим имот или на вещно право върху такъв имот, включително и върху сервитут, което е продължило непрекъснато повече от шест месеца, може да бъде защитавано срещу всяко нарушение. Искът може да се предяви в 6-месечен срок.

Съгласно разпоредбата на чл.76 от ЗС, владелецът или държателят, на когото е отнета чрез насилие или по скрит начин движима или недвижима вещь, може в шестмесечен срок да иска връщането ѝ от лицето, което я е отнело. Това не изключва правото на лицето, което е отнело вещьта, да предяви иска по предходния член.

Искът по чл.75 от ЗС следователно е иск за защита на нарушено владение, докато искът по чл.76 от ЗС е иск за защита на отнето владение или държане. Нарушение по смисъла на чл.75 от ЗС е всяко действие, което ограничава или изключва фактическата власт на владелеца, независимо от намерението на последния или на нарушителя. Съдебната практика приема, че нарушението е всяка форма на активно поведение, като действие на физическите лица, респ. ако е предприето от юридическо лице, чрез органите им в насока отстраняване на владелеца от фактическата власт и установяване на своя фактическа власт или в насока, целяща владелецът да бъде лишен от възможността сам да упражнява фактическа власт. С иска по чл.75 от ЗС не може да се търси защита от държателят на недвижим имот, той трябва да потърси съдействието на владелеца, за когото държи вещьта. От своя страна, искът по чл.76 от ЗС се прилага в два квалифицирани случая на отнемането на владението или държането - когато самоволното или самоуправно установяване на фактическа власт върху вещьта е извършено от нарушителя чрез насилие или по скрит начин. Без значение е на какво основание почива владението или държането и дали същите са правомерни или не, а по отношение на владението - дали то е било добросъвестно или недобросъвестно. Затова защита по чл.76 от ЗС може да бъде предоставена и срещу собственик. Владението може да бъде нарушено или по скрит начин, без знанието на владелеца, или по насилствен начин - пострадалият от насилие владелец няма как да не узнае за насилието, което търпи (Решение на ВКС-IV ГО № 340/28.04.2009 по гр. д. № 5754/2007)/. Следователно, двете хипотези на чл.76 от ЗС са взаимно изключващи се и няма как ищецът да твърди едновременно и двете. Съгласно доктрината и константната съдебна практика отнемане на владение/държане по насилствен начин е налице, когато е използвана физическа сила или заплаха срещу владелеца, а също и в случаите, при които е употребена физическа сила по отношение на самата вещь /в този смисъл са Решение №4/06.02.2012 г. по гр.д №388/2011 г. на ВКС,

I ГО. Съгласно последната съдебна практика, обективирана в Решение №122 от 3.12.2020 г. на ВКС по гр.д.№3549/2019 г., I г. о., ГК, владелческите искове, какъвто е искът по чл.76 от ЗС, имат за предмет фактическо състояние. По тези спорове съдът е ограничен да установи факта на владение/държане, факта на нарушение и кой владее/държи имота към момента на разглеждане на спора. Тези факти могат да се установяват с всякакви доказателствени средства. В настоящото производство не е предмет на изследване какви са правните основания на страните да владеят процесния имот. Достатъчно е да се установи, че ответникът по иска е нарушил владението на ищеца. Представените документи за установяване правото на собственост се вземат предвид само доколкото установяват факта на владение като фактическо състояние – чл.357, ал.2 от ГПК. За разлика от иска по чл.75 от ЗС, искът по чл.76 от ЗС, защитава владението, без значение времето, през което е продължило конкретното фактическо състояние, т.е. при този иск няма изискването владението да е продължило известен период от време. Приемайки, че нарушението на владението съставлява действие, то това действие следва да лишава отчасти или изцяло владелеца от фактическата власт.

По отношение на първия релевантен за спора факт:

С изключение на св.В., останалите разпитани по делото свидетели са служители на страните, поради което и имат качеството на лица по чл.172 от ГПК, а показанията им са с еднаква доказателствена тежест. При противоречие между тях, както е в настоящия случай, няма как да се даде вяра само на едната или на другата група свидетели. В настоящия случай, съвкупната преценка на събраните гласни доказателства не може да формира у съда единен и категоричен извод, че ищите са установили трайно, явно и необезпокоявано фактическа власт върху процесния имот, която да е продължила от 2000 г. до отнемането му на 29.04.2022 г., поради което и съдът следва да съпостави показанията на свидетелите с останалите налични доказателства по делото. Такива обаче, които да касаят спорния имот и да установяват, че към релевантната дата същият е бил част от терена на къмпинг „***те“ с площ от 32 400 кв.м., а фактическата власт върху същия са упражнявали ищите, не са ангажирани по делото, поради което и съдът ще отхвърли иска на „ХЕЛИО ТУР-С“ АД с правно основание чл.76 от ЗС.

С горните аргументи, неоснователен се явява и предявеният при условията на евентуалност иск на „ХЕЛИО ТУР-С“ АД по чл.75 от ЗС. При тази искова защита в тежест на ищеца е отново да установи, че действително е бил владелец на вещно право, т. е, че е упражнявал своя фактическата власт върху вещта, която следва да има траен, постоянен характер. Ищецът по иск по чл.75 от ЗС следва да държи веща лично или чрез друго като своя, като е без значение как е установено владението, дали същото е правомерно или не, добросъвестно или обикновено. При владелческата защита подлежат на изследване само факта на владението и нарушението му.

По отношение на „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД, съдът тълкувайки договора за наем от 01.05.2016 г. и по конкретно клаузите по чл.10 - за изменение и допълнение само по взаимно съгласие на страните, изразено в писмена форма и подписано от двете страни и по чл.13 - за прекратяване на договора при изтичане на срока, приема, че съдоговорителите са изключили законовата възможност за мълчаливо продължаване на срока на договора, поради което и към твърдяната дата на отнемане на държането - 29.04.2022 г., ищцовото дружество „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД вече не е било държател на къмпинга. По делото не се установи да е било и държател на процесния имот, а за изясняване на това обстоятелство не допринася и сключеният с ответника „Трансформер“ ООД договор за наем, тъй като е с дата, последваща датата на твърдяното отнемане на държането - 29.04.2022 г. В хода на процеса не се доказва, че този ищец държи вещта за друго лице, поради което и изводът, който се налага, е че това дружество няма качеството на държател на процесния имот, поради което и предявеният от този ответник иск по чл.76 от ЗС също ще бъде отхвърлен.

С оглед отхвърляне на предявените искове, съдът намира претенцията на ответниците за присъждане на разноски за основателна и доказана в размера от 1500 лева за ответника „Трансформер“ ООД, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение и в размер на 1500 лева за ответника „Делта Гард“ ЕООД, представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл.235 от ГПК, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД, ЕИК 102004621, седалище и адрес на управление в гр.София, кв.“Бояна“, ул.“Невена Коканова“ №8, представлявано от Е. Б., против „Трансформер“ ООД, ЕИК 202505010, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, представлявано от Д. С. С. и „Делта гард“ ЕООД, ЕИК 131506744, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, представлявано от А. Т. В., за осъждане на ответниците да предадат на „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД отнетото по насилствен начин на 29.04.2023 г. владение върху поземлен имот с идентификатор №*** по КККР на гр.Созопол, площ от 3463 дка, НТП нива, пета категория, трайно предназначение на територията – земеделска, находящ се в м.“****“, землището на гр.Созопол, на територията на к-г „****“, с номер по предходен план ***, ведно с намиращите се в него 22 броя ваканционни бунгала с размери 3,5х3,00 метра, или с площ 10,50 кв.м. всяко, 3 броя бунгала с размери 4х6 м., или с площ от 24 кв.м. всяко, санитарен възел, разположен в най-западната част на имота с размери 5х10 м. или 50 кв.м., както и върху асфалтовата алея, преминаваща през имота с дължина 20 м., ширина 3 м., или 60 кв.м. площ, както и върху две тротоарни пътеки (алеи) между бунгалата с дължина на всяка от 60 м., ширина 0,90 м. или площ на всяка от пътеките 54 кв.м.

ОТХВЪРЛЯ предявеният в условията на евентуалност иск на „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД, ЕИК 102004621, седалище и адрес на управление в гр.София, кв.“Бояна“, ул.“Невена Коканова“ №8, представлявано от Е. Б., против „Трансформер“ ООД, ЕИК 202505010, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, представлявано от Д. С. С. и „Делта гард“ ЕООД, ЕИК 131506744, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, представлявано от А. Т. В., за осъждане на ответниците да му предадат отнетото на 29.04.2022 г. владението върху върху поземлен имот с идентификатор №*** по КККР на гр.Созопол, площ от 3463 дка, НТП нива, пета категория, трайно предназначение на територията – земеделска, находящ се в м.“****“, землището на гр.Созопол, на територията на к-г „****“, с номер по предходен план ***, ведно с намиращите се в него 22 броя ваканционни бунгала с размери 3,5х3,00 метра, или с площ 10,50 кв.м. всяко, 3 броя бунгала с размери 4х6 м., или с площ от 24 кв.м. всяко, санитарен възел, разположен в най-западната част на имота с размери 5х10 м. или 50 кв.м., както и върху асфалтовата алея, преминаваща през имота с дължина 20 м., ширина 3 м., или 60 кв.м. площ, както и върху две тротоарни пътеки (алеи) между бунгалата с дължина на всяка от 60 м., ширина 0,90 м. или площ на всяка от пътеките 54 кв.м.

ОТХВЪРЛЯ иска на „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД, ЕИК 175411221, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Витоша“ №103, представлявано от Е. Б., против „Трансформер“ ООД, ЕИК 202505010, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, представлявано от Д. С. С. и „Делта гард“ ЕООД, ЕИК 131506744, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, представлявано от А. Т. В., за осъждане на ответниците да му предадат отнетото по насилствен начин на 29.04.2022 г. държане върху поземлен имот с идентификатор №*** по КККР на гр.Созопол, площ от 3463 дка, НТП нива, пета категория, трайно предназначение на територията – земеделска, находящ

се в м. “****”, землището на гр. Созопол, на територията на к-г „****“, с номер по предходен план ***, ведно с намиращите се в него 22 броя ваканционни бунгала с размери 3,5х3,00 метра, или с площ 10,50 кв.м. всяко, 3 броя бунгала с размери 4х6 м., или с площ от 24 кв.м. всяко, санитарен възел, разположен в най-западната част на имота с размери 5х10 м. или 50 кв.м., както и върху асфалтовата алея, преминаваща през имота с дължина 20 м., ширина 3 м., или 60 кв.м. площ, както и върху две тротоарни пътеки (алеи) между бунгалата с дължина на всяка от 60 м., ширина 90 см., или площ на всяка от пътеките – 54 кв.м.

ОСЪЖДА „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД, ЕИК 102004621, седалище и адрес на управление в гр.София, кв.“Бояна“, ул.“Невена Коканова“ №8, представлявано от Е. Б. и „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД, ЕИК 175411221, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Витоша“ №103, представлявано от Е. Б., ДА ЗАПЛАТЯТ на „Трансформер“ ООД, ЕИК 202505010, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, представлявано от Д. С. С., сумата от 1500,00 лева, представляваща направени по делото разноски за адвокат.

ОСЪЖДА „ХЕЛИО-ТУР-С“ АД, ЕИК 102004621, седалище и адрес на управление в гр.София, кв.“Бояна“, ул.“Невена Коканова“ №8, представлявано от Е. Б. и „ТХ Русалка Холидейз“ ЕООД, ЕИК 175411221, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Витоша“ №103, представлявано от Е. Б. ДА ЗАПЛАТЯТ на „Делта гард“ ЕООД, ЕИК 131506744, седалище и адрес на управление в гр.София, ул.“Христо Белчев“ №2, ет.5, представлявано от А. Т. В., сумата от 1500,00 лева, представляваща направени по делото разноски за адвокат.

Решението подлежи на обжалване пред Бургаския окръжен съд в двуседмичен срок от съобщението му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____